

മലയാളിയർ

സെപ്റ്റംബർ 2013

എയിറ്റർ

ജോർജ്ജ്

കാടൻകാവിൽ

ഒന്നിനേയും അടച്ച് ആക്ഷേപ്പിക്കരുതേ

അക്കിൾ, ഞാൻ ബാംഗ്ലൂരിൽ ജനിച്ച് വളർന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ് മാതാപിതാക്കൾ മലയാളി കത്തോലിക്കരാൻ. നാട്ടിൽ കുടുംബത്തിൽ എന്തു ചടങ്ങുകൾ വന്നാലും അതിലോകമാതാപിതാക്കളോടാപ്പേരും, തനിച്ചോക്കെന്നാനുംപോയി പങ്കെടുക്കാറുണ്ട്. നാട്ടിലെ റിതികളോക്കെല്ലാം ഇഷ്ടമാൻ. പറിത്വം, ജോലിയും താമസവും എല്ലാം ബാംഗ്ലൂരിലൊണ്ടകിലും ഒരു മലയാളി പെൺകുട്ടി എന്നു തന്നെയാണ് എന്ന പറ്റി ഞാൻ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ എനിക്ക് വിവാഹംആര്വ്വാചിച്ചു തുടങ്ങി, അങ്ങിനേയാണ് ഞാൻ അക്കിളിനേക്കുറിച്ച് അറിയുന്നത്. അക്കിളിരുൾ്ളെലവനും അമു എനിക്ക് വായിച്ചു തരാറുണ്ട്. നാട്ടിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന രണ്ട് വർഷമായി ബാംഗ്ലൂരിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു മലയാളി പയ്യൻ എന്നെ പെണ്ണു കാണാൻ വനിട്ട് ഇപ്പോൾ ‘ഗൈറ്റ് ഓട്ട്’ പറഞ്ഞ വിട്ടതേ ഉള്ളൂ. എത്ര വൃത്തിക്കട്ട മനസ്ഥിതിയാണ് ഈ ചെറുക്കണ്ണേൽത് എന്ന് ഉടനേതനെ അക്കിളിനെ അറിയിക്കണം എന്നു തോന്തി, അതു കൊണ്ടാണ് ഞാനി മെയിലയക്കുന്നത്.

പയ്യൻ പറയുകയാണ്, ബാംഗ്ലൂരിലെ പെൺകുട്ടികളെക്കുറിച്ച് നാട്ടിൽ അഭിപ്രായം മോശമാണ്. മലയാളി പെൺകുട്ടികൾ മറുനാട്ടിൽചെന്നാൽ കുത്തഴിന്തെ ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നതെന്ന് ഒക്കെ നാട്ടിൽ പലരും പ്രസംഗിക്കുന്നു. അതോക്കെ കാരണം അവൻ എന്നെ കല്പാണം കഴിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. നമുക്ക് ഫ്രെംസ് ആയിരിക്കാം, അടുത്തിടപഴകികഴിയുവോൾ താല്പര്യം തോന്തിയാൽ അപ്പോൾ വിവാഹം കഴിക്കാം എന്ന്. പയ്യൻ കല്ലിൽനോക്കി ‘ഗൈറ്റ് ഓട്ട്’ എന്ന് രണ്ട് വാക്കു മാത്രമേ ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞുള്ളൂ, പയ്യൻ സ്ഥലം വിട്ടു. അവൻ വായിൽ തോന്തി പറഞ്ഞിട്ട് അങ്ങ് പോയി, ഇവിടെ ഞങ്ങൾ എത്ര മനസ്പ്രയാസം അനുഭവിക്കുന്നു എന്ന് അക്കിളിനീയുമോ? ഇത് സ്വത്രീതരതെ അപമാനിക്കുന്നു, ഒരു പരാതി എഴുതിക്കൊടുത്താൽ അവൻ ജയിലിൽ പോകും എന്നൊക്കെ നിയമം അറിയുന്ന ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾ പറഞ്ഞെങ്കിലും, ഇത് അവൻ വിവരക്കേട് എന്ന് കരുതി ക്ഷമിക്കാനാണ് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്. അക്കിൾ ഈ പയ്യനോടും അവൻ മാതാപിതാക്കളോടും സംസാരിക്കണം. അവൻ ചെയ്ത ക്രൂരക്കൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് അവരെ ധരിപ്പിക്കണം. മറ്റാർക്കും ഇനി ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുമെല്ലാം അക്കിളിരുൾ്ള ഭാഗത്തു നിന്നും ഉണ്ടാകും എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ. . . .

മോഞ്ഞെ, വളരെ ഹൃദയവേദനയോടും അപമാനഭാരതേതാടും കൂടിയാണ് ഞാനിൽ വായിച്ചുത്. തീർച്ചയായും ഞാനി പയ്യനെയും അവൻ മാതാപിതാക്കളെയും വിജിച്ചു സംസാരിക്കാം. ഈ അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതുകയും ചെയ്യാം.

ഒരു പള്ളിയിൽ വളരെ പ്രായമായ ഒരു വൈദികൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. മറ്റാരു പട്ടണത്തിൽ നിന്നും അവിടേക്ക് താമസം മാറാൻ ഒരുജുന്ന രാശി ഈ വൈദികനെ സമീപിച്ചു ചോദിച്ചു,

“അച്ചും ഇവിടുള്ള മനുഷ്യരാക്കെ എങ്ങിനേയുള്ളവരാ?”

അപ്പോൾ വൈദികൻ തിരികെ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു,

“നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ മനുഷ്യർ എത്രു തരക്കാരാണ്?”

“അച്ചും സകല കൊള്ളളരുതായ മകളുംകാണിക്കുന്ന മനുഷ്യരും അവിടെ, അതാ ഞാനിവിടേക്ക് താമസം മാറുന്നത്”

അപ്പോൾ വൈദികൻ പറഞ്ഞു “മകനെ ഇവിടേയുംഅത്തരക്കാരാണ്”.

പിന്നീടാരിക്കൽ മറ്റാരു മനുഷ്യനും ഇതുപോലെ താമസം മാറി വരാൻ വൈദികൻ അഭിപ്രായം തേടി വന്നു. “അച്ചും ഇവിടുള്ള മനുഷ്യരാക്കെ എങ്ങിനേയുള്ളവരാ?”

അയാളോടും വൈദികൻ തന്റെ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു, “നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ മനുഷ്യർ ഏതു തരകാരാണ്?”

“എൻ്റെ അച്ചോ അവിടെ വളരെ നല്ല ആർക്കാറു. ഏതു കാര്യത്തിനും അനേകാനും സഹായിക്കാൻ മട്ടിയില്ലാത്തവരു”

അയാളോടും വൈദികൻ പറഞ്ഞു “മകനെ ഇവിടെയും അത്തരക്കാരാണ്?”

കല്പാണക്കാരുത്തിന് കണ്ണമാനം മുൻവിധികൾ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ധാരാളം ആളുകളോട് നിത്യേന ഞാൻ ഇടപെടുന്നുണ്ട്. നേംഗ് ആശങ്കിൽ വേണ്ട, ഡിഫൻസ് ആശങ്കിൽ വേണ്ട, എട്ടി ആശങ്കിൽ വേണ്ട, മലകര, ലാറ്റിൻ, സിറിയൻ, കോട്ടയം, പാലാ, തൃശ്ശൂർ, മലബാർ, ബാംഗ്ലൗർ, ആദ്രീപിക്ക. - വേണം, അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. അതു മാത്രം മതി, ഈതു മാത്രം വേണ്ട.

വിഭാഗം ചെയ്യുന്നത് എന്തിനു വേണ്ടിയാണെന്ന് വ്യക്തമായ ഒരു ധാരാണയും ഇല്ലാതെ കുറെ മുൻവിധികളുടെ പിന്നാലെ പരക്കം പായുന്നവരോട് എനിക്കു പറയാനുള്ളതും ഇതാണ് - നമ്മുടെ മനസ്സിൽ മുൻതുകം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന തരകാരെയാണ് എവിടെയും നമ്മൾക്ക് കാണാൻ കിട്ടുക.

എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കരുത് എന്ന് ഭയപ്പെട്ട്, നിർബന്ധം പിടിച്ച് യെത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ, ഭയപ്പെട്ടതു തന്നെ സംഭവിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. മുൻവിധികൾ കാരണം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പ്രതിരോധത്തിൽ തള്ളിനീക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം ക്രിയാത്മകമായി ജീവിതം മുന്നോട്ട് നയിക്കുന്നതല്ലോ?

പക്ഷേ, നമ്മേല്ലാവരുതെയും മനസ്സിൽ പലവിധ കരടുകൾ ഓരോരോ മുൻവിധികളായി എവിടുന്നാക്കേണ്ടോ കയറിപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ദോക്കരെ മാത്രമെ വിഭാഗം കഴിക്കു എന്ന് വാഗിയോടെ എൻ്റെടുത്തു വന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി, വർഷങ്ങൾ കാത്തിരുന്ന ദുർവിൽ ദോക്കരെ തന്നെ വിഭാഗം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഡിവോൾസിയായി പുനർവ്വിവാഹത്തിന് അനേഷ്ടിക്കുന്നു. ഒറ്റ കണ്ണിഷ്ഠനെ ഇപ്പോൾ അവർക്കുള്ളൂ, മെഡിക്കൽ ഫീൽഡിൽ ഉള്ള ആളായിരിക്കരുത്. നമ്മുടെ മുൻവിധികൾക്ക് ഇത്രയും സ്ഥിരതയേ ഉള്ളൂ.

അതിനാൽ ഈ മുൻവിധികൾ മാറ്റാൻ എന്നു ശ്രമിച്ചു നോക്കും കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും വിഷമിക്കേണ്ട. മനസ്സ് പരയുന്നതനുസരിച്ച് തന്നെ നിങ്ങൾ തീരുമാനം എടുത്തോളും. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ മുൻവിധി വെച്ച് ഒന്നിനേയും അടച്ച് ആക്ഷേപിക്കരുത്. വാക്കുകൾ കൊണ്ട് മറ്റൊള്ളേം മുൻപെടുത്തുകയും അരുതേ.

കേട്ട പ്രസംഗങ്ങളിലെ സന്ദേശം മുഴുവൻ ഓർത്തിരിക്കുന്ന എത്രപേരുണ്ടാകും. പ്രസംഗം പരയുന്നവരും, കേൾക്കുന്നവരും അവരവരുടെ കാഴ്ചപ്പൂട്ടുകൾ ബലപ്പെടുത്തുന്ന ശകലങ്ങളാണ് പലപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കുകയും പുനരാവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യാറുള്ളത്. അവനവസ്തു മുൻവിധികളെ സ്ഥിരീകരിക്കാനുള്ള മനസ്സിൽ വ്യഘ്ര കൊണ്ടാണിൽ സംഭവിക്കുന്നത്.

മകൾക്ക് ധാർമ്മിക മുല്യങ്ങൾ പകർന്നു കൊടുക്കുണ്ടോ എന്ന് മാതാപിതാക്കളെ ബോധവൽക്കരിക്കുന്ന പ്രസംഗം, മറുന്തിൽ ജോലിപെയ്യുന്നവർ, പ്രത്യേകിച്ച് ബാംഗ്ലാറിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർ എന്നിങ്കെ ഫോകസ് ചെയ്ത് വന്നപ്പോൾ, അതും ചിലരുടെ മുൻവിധികൾക്ക് വളംവെച്ച ഫലം ചെയ്തത് കണ്ടില്ലോ?

നല്ലതു തേടുന്ന ശീലമുള്ളവർ എവിടെയും നല്ലതു കണ്ണത്തും. ദുഷ്കിച്ചതു തേടുന്ന ശീലമുള്ളവർ അവർക്ക് യോജിച്ചതും കണ്ടുവിടിക്കും.

മോളു വിഷമിക്കേണ്ട, ഈ വിഷമാലാട്ടത്തിലും നല്ലതു തേടാനും, ഉചിതമായി പ്രതികരിക്കാനുമാണ് നീ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ ശീലം തുടർന്നു കൊണ്ടെതിരിക്കുക. ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ ഒരു സകല ഗുണസ്വന്നനെ നിന്നും ഭർത്താവായി കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ നീ ഒരുപക്ഷേ അയാളെ വിലമതിക്കാതെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി കളയുമായിരുന്നു. ഭാവിയിൽ വിഭാഗം കഴിഞ്ഞ എപ്പോഴേക്കിലും നിംഫ് ഭർത്താവിൽ എത്ര നയ ഉണ്ടെന്ന് ബോധ്യപ്പെടാൻ ഈ തിക്കാനുഭവവും നിനക്ക് ഉപകാരപ്രദമായി വന്നു ഭവിയ്ക്കും.